

ΜΕ τὸ τελευταῖον τοῦ δράμα «Ζουαζέλ» εἰσέρχεται ὁ Μέτρελιγκ εἰς νέον κόσμον ἰδεῶν. Πλησιάζει πρὸς τὴν ζωὴν μολονότι ἡ «Ζουαζέλ» ἔχει ὑφὴν παραμυθιοῦ. Ὁ μάγος Μέτρελιν εἰς τὸ ὠραῖον τοῦ νησί προβλέπει διὰ τῆς τέχνης τοῦ τὸ μέλλον τοῦ υἱοῦ τοῦ Λανσεόρ: μόνον ἡ ἀγάπη, ἀγάπη πιστή, ἀφωσιωμένη ἡρωϊκῆ, φθάνουσα μέχρι θυσίας, θὰ παρατείνῃ τὴν ζωὴν τοῦ καὶ θὰ τὸν κάμῃ εὐτυχῆ ἄλλως θ' ἀποθάνῃ. Ὁ Λανσεόρ φθάνει εἰς τὴν νῆσον τοῦ Μέτρελιν. Τὸν πατέρα τοῦ δὲν τὸν γνωρίζει. Βλέπει τὴν ὠραίαν Ζουαζέλ καὶ τὴν ἀγαπᾷ. Ἄλλ' ὁ πατέρας τοῦ θέλει νὰ τὴν δοκιμάσῃ ἂν ἰσχυρῶς εἶνε ἐκείνη ποῦ ὑπέδειξεν ἡ Τύχη. Ἐνα φεῖδι δαγκάνει τὸν Λανσεόρ καὶ ἡ Ζουαζέλ περιφρονοῦσα τὸν κίνδυνον τὸ σκοτόνει διὰ νὰ σώσῃ τὸν ἀγαπημένον της. Ἐπειτα ἔρχεται ἡ δοκιμασία τοῦ ἔρωτος. Ὁ Λανσεόρ βλέπει μίαν γυναῖκα, τὴν Ἀριέλ, καὶ τὴν ἀγαπᾷ λησμονῶν τὴν Ζουαζέλ. Ἡ Ζουαζέλ ὀδηγουμένη ἀπὸ τὴν καρδίαν της αἰσθάνεται ὅτι ὁ Λανσεόρ εἶνε θῦμα πλάνης καὶ ὅτι δὲν ἔπαυσε νὰ τὴν ἀγαπᾷ. Εἰς τὴν ἐπομένην προᾶξιν τὸν ἐπανευρίσκει ἀσθενῆ καὶ γερασμένον. Ἄλλ' ἐκείνη προσβλέπει τὸν Λανσεόρ, ἐκείνον ποῦ ἠγάπησε καὶ ἀγαπᾷ.

Καὶ αἱ δοκιμασίαι ἐξακολουθοῦν. Ὁ Μέτρελιν λέγει εἰς τὴν Ζουαζέλ ὅτι ὁ Λανσεόρ καὶ ἡ Ἀριέλ εὐρίσκονται εἰς τὸ διπλανὸν δωμάτιον καὶ ὅτι ἠμπορεῖ νὰ τοὺς ἴδῃ ἀγκαλιασμένους. Ἄλλ' οὔτε κἂν σκύβει νὰ ἴδῃ. Πιστεύει εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ καὶ εἶνε βεβαία ὅτι δὲν τὴν ἀπατᾷ. Δὲν ὀπισθοχωρεῖ οὔτε πρὸ τῆς τελευταίας θυσίας τῆς γυναικός, ὅταν τὸν βλέπει μισοπεθαμένον καὶ ὁ Μέτρελιν τῆς λέγει ὅτι θὰ σώσῃ τὸν Λανσεόρ ἐὰν αὐτὴ γίνῃ ἰδική του. Ἄλλ' ὅταν ὁ Λανσεόρ σώζεται καὶ

ὀφείλει ἡ Ζουαζέλ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπόσχεσίν της παίρνει ἓνα ἐγχειρίδιον νὰ φονεύσῃ τὸν Μέρλιν ἐν ᾧ κοιμᾶται. Ὁ Μέρλιν ἐξυπνᾷ, τῆς ἀποκαλύπτει τὰ πάντα καὶ τῆς λέγει ὅτι αἱ δοκιμασίαι ἐξησφάλισαν τὴν εὐτυχίαν τοῦ Λανσεὶοῦ καὶ τὴν ἰδικήν της.